

СРПСКЕ ВОЈНЕ МАРАТОНКЕ ТРЕЋЕ НА СВЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ

НАДОХВАТ

ОЛИМПИЈСКЕ НОРМЕ

На 48. светском војном првенству у маратону, одржаном 2. октобра у Торину, четворчлана женска екипа Министарства одбране и Војске Србије, која је први пут наступила у тој елитној дисциплини, освојила је бронзану медаљу у екипној конкуренцији. Тим су чиниле поручница Невена Јовановић, разводнице Наташа Ђулафић и Маријана Чегар Лукић и војна службеница Ксенија Бубњевић.

До идеје о учешћу војних маратонки у најзахтевнијој атлетској дисциплини на светском првенству дошло се прошле године током лета, у кампу CISM-е на Копаонику, каже капитен екипе, потпуковник Ненад Милосављевић, који је трчао у Торину као најуспешнији члан мушке екипе, која је освајањем 14. места такође постигла запажен резултат.

– Одабир девојака није био проблем, јер се у Војсци њих укупно пет озбиљно баве трчањем, од којих три никада нису трчале маратон – каже Милосављевић и додаје да се Ивана Петровић, која је недавно имала запажен резултат у београдској „Најк“ трци, ове године определила за краће деонице, па се селекција сама наметнула.

Екипа с две дебитанткиње, створена пре само годину и по дана, у свом првом екипном наступу остварила је успех за историју, а времена која су девојке постигле била би довољна за прво, треће и четврто место на Првенству Србије, каже капитен војне селекције потпуковник Ненад Милосављевић и као наредни велики циљ најављује да ће до 2020. године Војска Србије имати професионалног припадника који ће остварити олимпијску норму

Већ на Копаонику се размишљало о томе какви су реални домети екипе у којој две такмичарке никад нису биле на старту најдуже трке, и тек је као нада тињало да би заједнички резултат (до кога се долази тако што се три најбоља времена саберу и поделе) могао бити око 3 сата и 15 минута, што би можда било довољно за бронзану медаљу.

– Девојке су биле треће од 11 екипа и потпуно су превазишле моја очекивања, трчећи далеко брже од пројектованих 3,15 екипно, чак 3,03, и то Наташа Ђулафић 2,56, Невена Јовановић 3,05 и Ксенија Бубњевић 3,06. Све су то фантастична времена и ако бисмо их рангирани на првенству Србије, било би то прво, треће и четврто место – каже потпуковник.

Такмиче се с професионалцима

Пољакиње, са којима наступају и олимпијске репрезентативке те земље, већ традиционално су биле најбрже, док су друге Сједињене Америчке Државе, које су нашим такмичаркама „измакле“ за мало. Ипак, кажу срп-

ске војне маратонке, поштено је рећи да се на таквим смотрама у деведесет посто случајева такмиче са спортистима професионалцима, иако долазе из војних колектива, а потпуковник Милосављевић као пример наводи Словенију, која запошљава професионалне атлетичаре и обезбеђује им радна места у Војсци, Полицији и у Управи царине.

– Они на послу немају друге обавезе осим да се припремају за такмичење, док је нама маратон практично хоби, и у највећој мери се тренира мимо радног времена. Девојке имају пуно радно време, сменски рад и остало, а оствариле су трећи резултат на светском првенству – каже капитен и објашњава да на маратон не можете никога натерати, јер је реч о великом одрицању, па је за српски војни тим било од пресудног значаја да Наташа и Невена уопште пристану да учествују.

Припреме су трајале годину дана. Углавном је било разумевања на послу, кажу маратонке, а највише је помогла делегација Војске Србије при CISM-и, предвођена бригадним генералом Синишом Радовићем, која је препознала велику жељу екипе и војним спортистима омогућили три тренажна кампа, у Словенији, на Копанику, и још један двонедељни, пред само такмичење.

Девојке су имале своје тренере ван система, осим Наташе Ђулафић коју је тренирао капетан Блажо Максимовић, члан мушке маратонске екипе. Истрчавши 2,56 у свом првом маратону, она је постигла резултат за само 11 минута испод олимпијске норме, па је следећи циљ, о коме говори капитен војне селекције потпуковник Милосављевић, да до 2020. године Војска Србије има професионалног припадника који ће остварити олимпијску норму, што се није догодило ни у време ЈНА.

– Треба да покажемо српској јавности какве сјајне људе имамо у Војсци и заиста мислим да циљ о коме говорим није недостижан. Али, да би се остварио, неопходна је већа подршка. Не мислим ту на новац или опрему, пре свега реч је о обезбеђивању времену за тренинг и за одмор. CISM нас максимално подржава, а очекујемо да ће и други у систему – каже Милосављевић и најављује да је наредно такмичење на коме ће девојке учествовати Светско војно првенство у полумаратону, наредне године у Паризу.

Трчи, маратон је тек почео!

Ксенија Бубњевић, запослена као професорка на Војној академији и најуспешнија триатлонка у Војсци Србије, каже за себе да је пре рођења ћерке имала времена да се тражи у различитим спортовима, али да сада мора пажљивије да га троши.

– Вратила сам се триатлону, који је мој примарни спорт и волим да кажем да сам триатлонка која је трчала маратон с колегиницама, а за успех сам пре свих захвална тренеру Владимиру Савићу – каже врсна спортисткиња, која управо довршава докторску дисертацију чија је тема физичко вежбање током трудноће.

Поручница Невена Јовановић, једина жена официр међу маратонкама, на дужности командира вода у „Кобрама”,

истиче да, поред редовних дужности, које подразумевају сменски рад и веома тешко уклапање с тренингом, успева да постиже врхунске спортске резултате. Додаје да машта о слободном викенду и да има више времена за одмор и тренинг.

– Ове године била сам и првак државе у планинском трчању, освојила друго место на београдском полумаратону. Остварила сам низ запажених резултата у тркачким дисциплинама. На Светском првенству у Торину први пут сам трчала маратон и од 16. километра имала сам проблем с ногом, па сам се намучила због јаког бола, али нисам ни помишљала да одустанем да не бих екипу оставила без плазмана – каже поручница и истиче да је у кризним тренуцима Ксенија бодрила речима „маратон је тек почео, нема одустајања”. И није.

Невена каже да ни екипе нити резултата не би било без потпуковника Милосављевића и Снежане Станчетић, која је много помогла у техничком делу тренинга, око вежби снаге, загревања и истезања. Све девојке истичу да је техничка секретарка екипе била својеврсна „кохезивна сила” и од свих прихваћен ауторитет.

Снежана, као одговор на комплименте, истиче да је женска екипа Војске Србије великим успехом у Торину показала да атлетика није само индивидуални спорт, већ да тимски дух и јединство побеђују.

– Ипак требало је, поред редовних и ванредних задатака, заборавити на слободно време и претрчати хиљаде

ПРИЗНАЊА

По повратку из Рија српске параолимпијце угостио је председник Републике Србије Томислав Николић, а Немању Димитријевића, освајача бронзане медаље у дисциплини бацања копља, чији је отац пуковник Ненад Димитријевић, професор на Војној академији, и пензионисане припаднике Војске Србије бронзаног стонотенисера Митра Паликућу и селектора стрељачке репрезентације Ненада Пајића примили су и министар одбране Зоран Ђорђевић и начелник Генералштаба генерал Љубиша Диковић.

километара. Срећом имали смо велику подршку генерала Синише Радовића, али и мушке екипе у маратону, нарочито капетана Блажа Максимовића, с великим искуством и стручним знањем.

Управо је он тренирао најбржу српску војна маратонку, разводницу Наташа Ђулафић, која ради у Гарди, и која је од тренутка када је одабрана, вредно радила са тренером па је током ове године остварила значајне резултате, међу којима и треће место на београдском полумаратону.

За крај, нек остане забележено да бављење спортом сада већ трофејних српских војних маратонки није њихова професионална обавеза, већ су, како истичу, спортисти аматери који постижу запажене резултате захваљујући личном ентузијазму и да се надају да ће за тај ангажман убудуће бити више разумевања. ■

Владимир ВЈЕШТИЋ